166 10. okt. **Brjef landshöfðingja** *til sýslumannsins í Vestmannaeyjasýslu*; **um endurgreiðslu á vínfangatolli.** — Með þóknanlegu brjefi, dags. 11. júlí þ. á. hafið þjer, herra sýslumaður, sent mjer bónarbrjef frá verzlunarstjóra J. M. Thomsen, þar sem hann fer fram á endurgreiðslu á aðflutningsgjaldi af 115 pottum af 16° spritti, sem lekið hafi niður úr tunnu, sem fluttist til Vestmannaeyja frá Kaupmannahöfn með skipinu «Activ» 26. apríl þ. á., og fylgir brjefi yðar útskript úr þingbók og lögreglustjóra-vottorð máli þessu viðvíkjandi.

Eptir að jeg hefi fengið álit hins umboðslega endurskoðanda um þetta málefni, vil jeg hjermeð tjá yður, herra sýslumaður, yður til leiðbeiningar og til frekari birtingar, að með því að það verður að álítast löglega sannað með hinum umgetnu skjölum og skilríkjum, að hinir umræddu 115 pottar af 16° spritti hafi lekið niður á leiðinni hingað til lands, þá fellst jeg á, að beiðandanum samkvæmt 3. gr. í lögum nr. 10, 11. febrúar 1876 sje endurgoldið aðflutningsgjald það, sem hann hefur af þeim greitt, og skal jeg því þjónustusamlega skora á yður að greiða honum 69 kr. að frádregnum innheimtulaunum af aðflutningsgjaldi því, sem þjer heimtið saman á þessu ári, og telja þessa upphæð með útgjöldum í aðflutningsgjaldsreikningi yðar.

167 17. okt. **Brjef landshöfðingja** *til stiptsyfirvaldanna*, **um kaup á jörð handa prestakalli.** — Samkvæmt tillögum yðar, herra amtmaður og háæruverðugi herra, í þóknanlegu brjefi dags. 8. f. m. og eptir beiðni sóknarnefndanna í Bergstaða og Bólstaðarhlíðarsóknum og hlutaðeigandi prests ásamt meðmælum hlutaðeigandi prófasts, vil jeg hjermeð leggja samþykki mitt á, að jörðin Steinárgerði í Bólstaðarhlíðarhreppi verði

---

sem hún síðan hvergi, með 10 ára samfleyttri dvöl, hafi unnið sjer sveit, þá beriað álíta, að hún eigi þar rjett til framfærslu.

Hreppsnefnd Reykholtsdalshrepps aptur á móti álítur, að Þuríður með 10 ára dvöl í Andakílshreppi sje orðin þar sveitföst, og hefur því krafizt þess, að Þuríður verði úrskurðuð að eiga framfærslurjett í Andakílshreppi og þessi hreppur verði skyldaður til að endurgjalda Reykholtsdalshreppi það, sem það hefur verið lagt af fátækrafje með Þuríði, sem í lok meðgjafarársins 1887—88 var orðið: 113 kr. 80 a.; því þótt Þuríður veturinn 1875—76 hafi dvalið í Deildartungu, þá hafi hún þann vetur í raun rjetti átt lögheimili í Þingnesi, og þessvega hafi hún vorið 1876 verið búin að dvelja þar í hreppi löglegri dvöl í 10 ár; hún hafi alls eigi vikið vistferlum að Deildartungu, heldur aðeins dvalið þar hjá skyldfólki sínu, enda hafi hún skilið rúm sitt og fjármuni eptir í Þingnesi um haustið, er hún fór þaðan. Það virðist nægilega sannað af skjölum málsins og vitnaleiðslunni, að Þuríður síðustu árin sem hún dvaldi í Þingnesi, hafi verið þar í gustukaskyni hjá skyldfólki sínu þareð hún sökum heilsuleysis eigi lengur gat verið hjú, og sömuleiðis verður að skoða dvöl hennar í Deildartungu veturinn 1875—76 á sama hátt, þannig að hún þar hafi haft löglegt heimili hjá ættingjum sínum um veturinn, sem gustukakona, öldungis eins og næst undanfarinn tíma í Þingnesi, eptir að hún hætti að geta verið þar hjú sökum heilsubrests, en af því leiðir nú beinlínis, að Þuríður aldrei hefur dvalið samfleytt 10 ár í Andakílshreppi, nje í nokkrum öðrum hreppi, og ber þessvega, eins og sýslumaður hefur gjört í framannefndum úrskurði sínum, að álíta Þuríði Böðvarsdóttur sveitlæga í Reykholtsdalshreppi, þar sem hún eptir áðursögðu hinn 29. sept. 1847 hafði dvalið samfleytt í 5 ár, og er úrskurður hans í þessu máli því hjermeð staðfestur.

Þetta tilkynnist yður hr. sýslumaður, yður til þóknanlegrar leiðbeiningar og frekari birtingar fyrir oddvitum hreppsnefndanna í Reykholtsdals- og Andakílshreppum».

keypt til handa Bergstaðaprestakalli fyrir 950 krónur, og jafnframt leyfa, að tekið verði 167
til nefndra jarðakaupa lán uppá Bergstaðaprestakall, sem þó ekki getur fengizt af 17. okt.
landssjóði, að upphæð 950 krónur, er ávaxtist og afborgist á 28 árum.

Þetta tilkynnist yður hjermeð þjónustusamlega til þóknanlegrar leiðbeiningar og frekari birtingar og ráðstöfunar.

Brjef landshöfðingja *til stiptsyfirvaldanna*, **um lán handa prestakalli til** 168
kirkjubyggingar. — Samkvæmt tillögum yðar, herra amtmaður og háæruverðugi 17. okt.
herra, í þóknanlegu brjefi dags. 14. þ. m. og beiðni hlutaðeigandi prests, vil jeg hjermeð fallast á, að tekið sje 1000 króna lán til að fullgjöra hina nýju kirkju að Eyvindarhólum, þannig að lánið endurborgist með vöxtum á 10—15 árum af Eyvindarhólaprestakalli, að því leyti sem tekjur kirkjunnar ekki skyldu hrökkva til að endurborga og ávaxta lánið.

Þetta tilkynnist yður hjermeð til þóknanlegrar leiðbeingar og frekari ráðstöfunar.

Brjef landshöfðingja *til stiptsyfirvaldanna*, **um lán handa prestakalli til** 169
kirkjugjörðar. — Samkvæmt tillögum yðar, herra amtmaður og háæruverðugi herra 17. okt.
í þóknanlegubrjefi, dags. 1. f. m. og beiðni prestsins að Garpsdal, sjera Ólafs Ólafssonar, vil jeg hjermeð veita samþykki mitt til, að tjeður prestur taki 400 kr. lán, sem þó ekki getur fengizt af landssjóði, til nauðsynlegra umbóta og aðgjörðar við Garpsdalskirkju, er þjer, herra biskup, tjáist hafa visiterað og skoðað á síðastliðnu sumri. Lán þetta ber að endurborga með áfallandi vöxtum á næstu 10 árum eptir lántökuna, og greiðist af Garpsdalsprestakalli að því leyti er tekjur kirkjunnar sjálfrar eigi árlega hrökkva til greiðslunnar.

Þetta tilkynnist yður hjermeð þjónustusamlega herra amtmaður og háæruverðugi herra, til þóknanlegrar leiðbeiningar og frekari birtingar.

Brjef landshöfðingja *til sýslumannsins í Norður-Múlasýslu*, **um greiðslu á** 170
aðflutningsgjaldi á tóbaki. — Með þóknanlegu brjefi dags. 21. júní þ. á. hafið þjer, 20. okt.
herra sýslumaður, skýrt mjer frá, að þegar póstgufuskipið «Thyra» kom til Seyðisfjarðar 13. d. septembermán. f. á., hafi þá verandi skipstjóri þess, premierlieutenant Boldt, sagt yður frá, að hann hefði meðferðis talsvert af tóbaki, kringum 5000 pd., tilheyrandi Jóni kaupm. Vidalín, er ættu að fara til Seyðisfjarðar, en að hann gæti ekki skipað því upp fyr en hann kæmi aptur frá Reykjavík, með því að það væri undir í skipinu. Þegar skipið kom sunnan aptur í október, var tóbakinu skipað í land, en á tíma þeim, er leið frá því er skipið kom fyrst til Seyðisfjarðar og þangað til tóbakinu var skipað upp, voru (hinn 1. okt.) gengin í gildi lög nr. 11, 9. ágúst f. á. er lögleiða hækkaðan tóbakstoll. Látið þjer í ljósi, að yður hafi þótt vafasamt, hvort heimta skyldi hinn hærri eða lægri toll af tóbaki þessu, og þar sem Jón kaupmaður Vidalín neitaði að greiða hinn hærra toll, af því að tóbakið í raun og veru hafi verið komið til Seyðisfjarðar fyrir 1. október, þótt það sakir áðurnefndra atvika yrði ekki flutt úr